Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26502
Copyright: Admont, Benediktinerstift

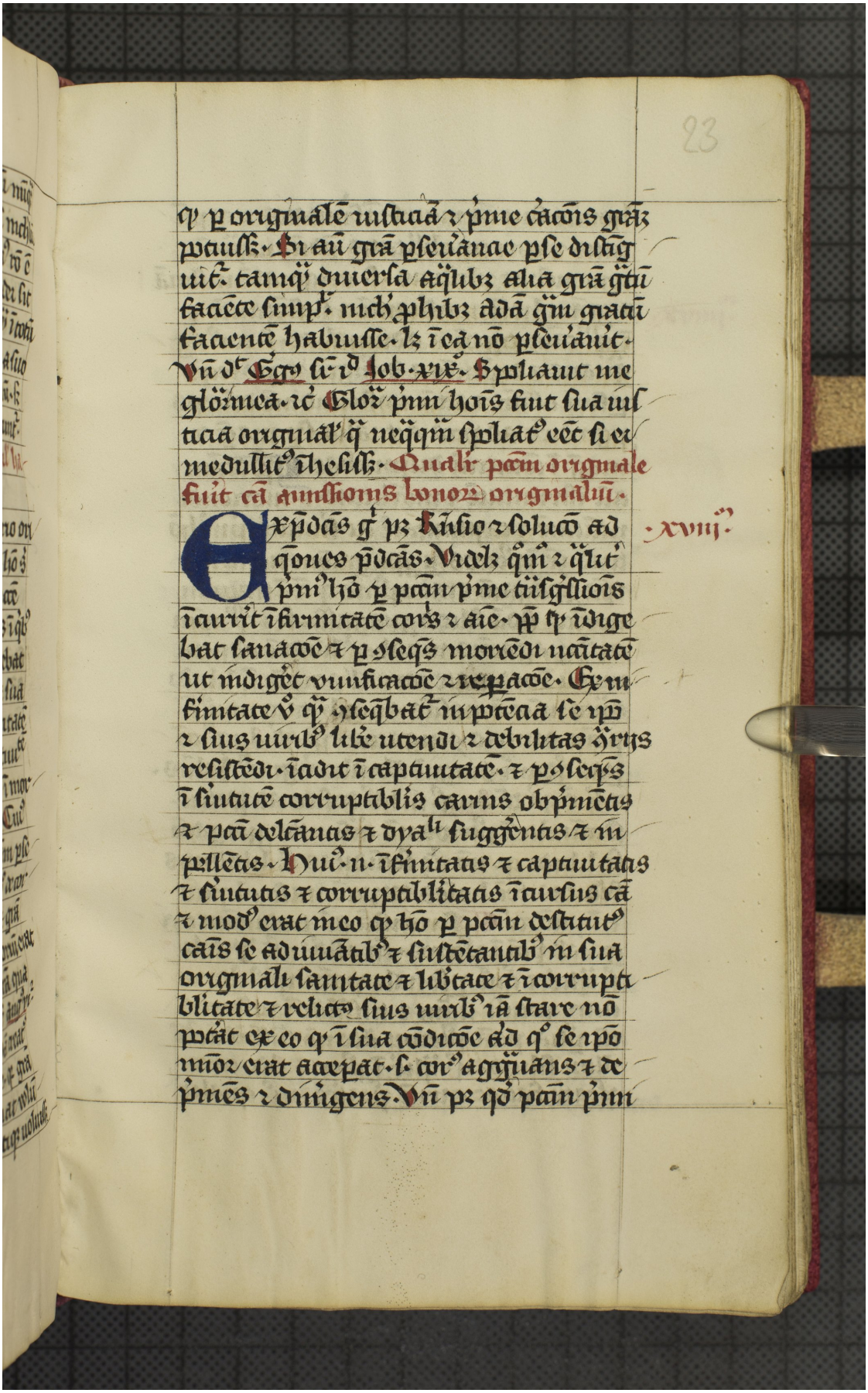

23

q̃ p̃ orginale̅ iustitiam̄ & p̃me cacōis gratiam̄
pauisse. Et ait gratia peccati p̃se distinguit. tamq̃ diuersa a q̃libz alia gratia gratuita facere simpl. nisi p̃libz addat gm̄ gratuita facienti habuisse. Iz i ea nō peccauit.
Vnde dicit Greg. sup. Job. xix. Spoliauit me glorificauit. ꝛc. Glos. p̃mo hoīs fuit sua iustitia originalis q̃ neq̃qm̄ spoliat. eet si ei medullitus thesiz. Qualis pena originale fuit ca ammissionis bonorum originalium.

xviij.

Exp̄dat g̃ p̃z Rufino & solutio ad q̃ones p̄dcas. Videlz q̃m & q̃lis p̃mo ho p̃ peccatum p̃me tuisgressionis incurrit infirmitate coris & aie. p̃ qa indigebat sanatione & p̃ seqūs morte. indigentia ut indigeret munificatione & reparatione. Ex infirmitate v̄o q̃ sequebat in pena a se ipso & suis uiribus libe utendi & debilitas oris resistendi. iadit in captiuitate. & p̃ seqūs in sinuatione corruptibilis carnis ob p̃mitas & pena delectantis & dyabolo suggentis & impellentis. Hui. n. infirmitatis & captiuitatis & sinuatis & corruptibilitatis in cursus ca & modi erat meo q̃ ho p̃ peccatum destituit catis se ad uiuatib & sustentantib in sua originali sanitate & libtate & incorruptibilitate & relicto suis uiribus ia stare no potuit ex eo q̃ in sua condicione ad q̃ se ipo minor erat accepit. s. cor agrauans & de p̃mes & dimigens. Vnde p̃z qd̄ pena p̃mi